

Маленька книжка про любов (скорочено)

Ульф Старк

Розповідь ведеться від першої особи - хлопчика на ім'я Фред.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗМОВА З ВЕНТИЛЯТОРОМ

Головного героя звати Фред ("мир" зі шведської), та він вважає, що це не допомогло, бо почалася війна і його батько вирушив на північ охороняти кордон. Зима була дуже холодною, тож мама плела рукавиці і шкарпетки, щоб тато не мерз. Фред поставив фотографію тата на полицю кахляної груби, щоб він відчув тепло. Біля цієї фотографії хлопчик поставив ще й мамину, щоб тато не почувався самотнім.

Фредова мама працювала кондуктором трамвая. Цього ранку вона вирушила на роботу і попросила сина не запізнитися в школу. Коли мама пішла, хлопець пішов у гардеробну, де у вентиляторі шумів вітер. На підлозі стояли татові черевики, над ними висів його костюм, на полиці лежав капелюх. Фред уявив тата і признався йому, що любить Ельсу зі свого класу. Хлопець попросив тримати це в таємниці, бо про це ніхто не знає, навіть Оскар - його друг. Хлопчик мусив бігти, бо сьогодні у нього мав бути іспит з математики.

ІСПИТ З ЛЮБОВІ

В школі, на іспиті, Оскар сопів, бо ненавидів математику. А для Фреда математика була найулюбленішим предметом. Хлопець дивився на Ельсу і відчував дивне тепло. Він досі не розумів, за що полюбив цю дівчину. Ельса була сильна, мала кучеряве каштанове волосся, гугнявила, а коли мірялася з кимось силою рук, то завжди перемагала. Одного разу вона поборолла Конрада, який вважав себе найдужчим в класі.

Милуючись Ельсою, Фред помітив у її зошиті помилку. Він написав записку з правильною відповіддю і хотів передати, але раптом зачепив рукою пенал, який гупнув на землю. Учні і вчителька подивилися на Фреда. Папірець впав з його рук, і вчителька прочитала записку. Вона сказала, що так нечесно і запитала, навіщо Фред допомагає дівчинці. Та хлопець не міг зізнатися, що закоханий. Він лише сказав, що Ельса ні в чому не винна. Ельсі не сподобалося, що її звинувачує вчителька. Дівчинка встала, висловила свою думку, вдарила лінійкою по парті так, що та розбилася надвое. Вона вийшла з класу, бо це був останній урок, тому їй не потрібно було повертатися. Конрад сказав, що Ельса дурепа, але вчителька сказала, що завтра перепросить дівчинку, а Фреда попросила залишитись після уроку.

"АГОВ! ЯЛИНКИ ТУТ!"

Оскар біля школи чекав Фреда і хотів знати, що сказала вчителька. Фред відповів,

що вчителька сварила його. Хлопці пішли різними стежками, бо Фред хотів навідатися до ялинок, адже скоро мало бути Різдво. Оскар на прощання підморгнув, а Фред подумав про Ельсу. Хлопчик приховав від друга, що вчителька вибачила його і похвалила за здібності з математики.

Прийшовши до ялинок, Фред зустрів Гранфоша. Той зрадів, бо у Фреда гарно виходило закликати покупців. Фред заходився гукати: "Ялинки! Ялинки!". Гранфош жив у тому самому будинку, що й Фред, і був сильним і великим. Та у нього була хвора нога, він тягнув її, коли йшов. Гранфош платив хлопцеві певний відсоток із заробленого і віддавав гілля, щоб палити вдома у грубі. Фред говорив, що коли заробить більше, купить діамантове намисто своїй знайомій дівчині. Гранфош сказав, що це, напевно, якась особлива дівчина. Фред признався, що вона гугнявить. Якась пані обирала ялинку, і Гранфош відправив до неї Фреда. Пані хотіла гарну ялинку.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ПАХОЩІ ВИЩОГО СВІТУ

Фред вибрав високу ялинку, доволі загусту, саме таку, яка підходила цій жінці. Пані попросила віднести ялинку до її дому. Фред попрощався з Гранфошем, бо на сьогодні робота для хлопця була завершена.

Хлопчикові було важко нести ялинку. Дорогою він думав, що їхній з мамою різдвяний стіл не буде надто розкішним, бо продукти видавали тепер за картками. Фред заніс ялинку аж на 6 поверх, бо вона не влазила в ліфт. Пані засвітила в кімнаті кристалеву люстру, і стала схожою на фею. Вона хотіла, щоб скоріше закінчилася війна. Фред згадав про тата, про Ельсу. Раптом його похмурі думки розвіялись, бо він відчув, як гарно пахне пані. Жінка дала Фредові банкноту, хоч це було забагато. Хлопчик попросив дозволу ще раз понюхати її парфуми, бо від них ставало радісно на серці. Вона віддала хлопчикові флакончик, на дні якого було трохи парфумів, а також подарувала шоколадку. Фред дуже зрадів, а пані ще більше стала схожа на фею. Вона побажала хлопчикові щасливого Різдва.

ТАНЕЦЬ ЗІ ШВАБРОЮ

Фред минав ринок і набрав гілля та трісок з ялинок на місці Гранфоша, щоб принести додому. Дорогою додому Фред бачив, що ніде не горіли ліхтарі, на вікнах висіли чорні маскувальні штори, щоб бомбардувальники не бачили міста. Вдома мама слухала на патефоні музику Фреда Астера (на його честь хлопчик отримав таке ім'я) і танцювала зі шваброю, щоб зігритися. Та це було не так, як з татом. Колись мама любила танцювати з татом. Фред надіявся, що тато все-таки приїде не Святвечір, та мама сказала, що він написав не чекати його. Вони подивилися на фотографії на кахляній грубі. Мама сказала, що хотіла б, щоб тато приїхав. Хлопчик розповів про пані-фею, яка купила ялинку, і віддав мамі банкноту. Вони раділи, що матимуть на Різдво усе необхідне.

Потім вони вийняли дерев'яні ясла, які колись змайстрував тато. А шоколадку Фред

вирішив приберегти на Різдво. Коли хлопчик "говорив" у гардеробі з татом, то розповів, що Ельса лютує, і попросив поради. Тато радив поговорити з дівчиною. Фред мусив йти лягати спати, але встиг придумати, яку пожертву зробити заради любові. Тієї ночі він бачив гарний сон – прекрасну ялинку, закінчення війни, пані-фея літала, а вдома чекав розкішний різдвяний стіл зі смачними стравами.

СКЕЛЕТ У ШАФІ

У школі після першої перерви Фред вирішив поговорити з Ельсою. Пожертва заради любові лежала у його кишені. Та Фред чомусь втратив дар мови, не міг нічого сказати, а потім запропонував, що за дешево дістане їй ялинку. Ельса відмовилася, бо вже мала ялинку. Вона запитала, навіщо він вчора осоромив її. Хлопець хотів відповісти, але почервонів і втік.

На перерві Фред та Оскар пішли купити моток ізоляційної стрічки для ключки. Діставши стрічку, вони підійшли у школі до скляної шафи зі скелетом. Ключ від шафи лежав зверху на шафі. Хлопці дістали ключ і відімкнули. Оскар взяв шматок стрічки, і друзі приклеїли його під отвором, де колись був ніс. Шмат стрічки дуже скидався на смішні вусики того ідіота, через якого почалася війна. Вийшов скелетний фюрер. Фред та Оскар посміялися, замкнули шафу. Ключ від шафи Фред поклав у кишеню своїх штанів, де лежав флакон з парфумами. Потім хлопці спостерігали, як інші учні сміялися з їхньої витівки.

Це був передостанній день перед канікулами, і останній урок. Вчителька загадала учням намалювати щось цікаве. Фред написав Ельсі записку з вибаченням і крапнув з флакончика трішки парфумів. Лист він не підписав. Тут раптом почувалась директорова хода. Він зайшов у клас і спитав, хто зробив вусики для скелета. Директор був роздратований і хотів покарати винних. Фред наважився зізнатися, що це зробив він. Оскар сказав, що допомагав, і не шкодує. Вчителька захистила своїх учнів і сказала, що це її учні і вона сама про все подбає. Однокласники пішли додому, а Фред і Оскар залишилися після уроків, чекаючи на свої догани. Вчителька написала догани і вручила хлопцям. Завтра друзі мали принести ці догани з підписом мами чи тата.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ВИ ЗНАЄТЕ, ЧОГО НАМ ХОЧЕТЬСЯ

Через цю халепу друзі побоювалися матерів, але вважали, що те, що вони зробили, варте того. Фред сказав, що його мати повеселішає, коли отримає парфуми. Він показав другові флакончик і розповів, що подарує їх мамі на Різдво. Оскар понюхав і запитав, де Фред взяв їх. Фред розповів про пані-фею і свій чудовий сон.

Друзі пішли до взуттєвої крамниці, де Фред мав дещо купити, а потім – на затоку. З ключкою для гри в хокей друзі дріботіли по снігу і зробили те, що задумали. Вони витоптали на снігу: "Ви знаєте, чого нам хочеться". Хлопці надіялися, що хтось з висоти побачить їхню роботу і виконає їхні бажання, зокрема, закінчиться війна.

Вдома Фред зварив суп і чекав маму. Він накрив стіл і поклав біля маминої тарілки

конверт зі школи. Мама прийшла стомлена і сердита. Вона прочитала догану, Фред почав вибачатися. Та виявилось, що вчителька написала, що пишалась би вчинком Фреда на місці його матері. Мама повеселішала, вони повечеряли. Хлопець уже ліг спати, але вирішив поговорити з татом. Він розповів, що залишив у парті дівчини лист і один подарунок. Фред запитав тата, чи добре він зробив, чи не прочитає Ельса лист перед усім класом. Тато сказав, що певні ризики є, але він не мав часу говорити більше.

ПАРИЖ МІСТИТЬСЯ ПРЯМІСІНЬКО НАД ЕЛЬСИНОЮ ГОЛОВОЮ

Наступного дня директор перехопив Фреда у коридорі школи. Він хотів забрати у хлопця ключ. Фред мусив віддати його. Директор спитав про догану, і хлопець сказав, що мама плакала від гордості, і потім побіг до класу. У класі учні вже прибирали, бо був останній день перед канікулами. Фред побачив, що Ельса читає його листа. Хлопчик почав хвилюватися, але дівчинка сховала лист у свій портфель, туди ж поклала пакетик з подарунком. Вчителька запалила свічки з нагоди адвенту. Потім повісила карту Європи до війни, щоб учні запам'ятали її саме такою. Конрад вийшов до карти, щоб показати Париж, але вказав на Польщу. Вчителька присоромила хлопця. До дошки вийшла Ельса і показала Париж, який знаходився саме над її головою. Потім вчителька почала роздавати табелі. Учні забирали їх і йшли додому. Фред залишився і подякував вчительці за догану. Він вийшов на двір і приготувався до розмови з Ельсою, бо вчителька попередила, що дівчинка дивилася в класі весь час на нього.

НЕЗНАЧНА ВОЄННА ТРАВМА

Коли Фред вийшов надвір, більшість учнів ще було надворі. Ельса стояла з Конрадом і сказала, що він - дурень. Конрад копнув сніг і обсипав ним Ельсі пальто. Фред кинувся захищати Ельсу, хоч Конрад був найсильнішим в класі. Раптом Фред відчув удар в ніс, побачив кров і заплакав. Ельса вигнала Конрада, набрала снігу в хустинку і приклала до Фредового носа. Вона запропонувала, що проведе його додому. Оскар теж вирішив піти з ними.

Вони йшли додому: з одного боку йшов найкращий друг, а з іншого - дівчина, заради якої Фред пожертвував своїм носом. Фред мусив йти з задертою головою, та біля ринку Ельса дозволила йти нормально. Біля ринку Оскар залишив Фреда і дівчину, бо зрозумів, що він зайвий. Ельса подякувала за лист і сказала, що Фред їй теж подобається. Потім вони зайшли до Гранфоша, щоб взяти ялинку собі. Вибір був уже не великий. Фред вибрав велику криву ялинку з гарною верхівкою. Ельса взяла сокиру і відрубала верхівку. Гранфош був здивований її силою і зрозумів, що це саме та дівчина, якій Фред хоче купити намисто. Дівчина занесла ялинку до Фредового дому і сказала, що відкриє свій подарунок завтра. А потім обняла хлопця і подарувала подарунок - кишенькове люстерко. Вона сказала, що коли Фред гляне у нього, то побачить того, кого вона любить.

ГУБНА ГАРМОШКА, КОВЗАНИ... І ЩЕ ДЕЩО

Наступного ранку мама пішла на роботу о 4 годині. Вона розбудила Фреда, обійняла і привітала з Різдом. Коли вона пішла, Фред подивився у люстерко Ельси, а потім заснув. Зранку він прикрасив ялинку і загорнув у папір флакончик парфумів для

мами і подарунок для тата. Фред пішов поговорити з татом і розповів про обійми з Ельсою і люстерко. Хлопець розповів татові у гардеробі, що мама сумує за ним, і побажав йому щасливого Різдва.

Коли мама прийшла з роботи, вони з сином причепурилися. На ялинці горіли свічки. Біля різдвяних ясел стояв крихітний пряниковий будиночок, який вони вчора спекли. Фред і мама сіли за святковий стіл, хоч на ньому багато чого не вистачало. Фред отримав від мами светр, ковзани, губну гармошку. Також мама повідомила, що Фред через деякий час отримає братика чи сестричку, і батько про це ще навіть не знає. Фред був щасливий. Він вручив мамі подарунки – браслет, який сам зробив, і парфуми у кришталевому флакончику. Раптом з подвір'я долинув гуркіт, щось почало гудіти.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

МАЙОР БУДЬ ЛАСКА

Мама відсунула штору і відчинила вікно. Вона спитала, навіщо зчиняти такий гуркіт на самісіньке свято. Надворі стояв військовий мотоцикл з коляскою. Водій сказав "Фреде! Едіт! Допоможіть мені!". То був Едвін – батько Фреда! Хлопчик кинувся до тата. У колясці біля нього сидів якийсь бородань в офіцерській шапці, який мовчав. Тато попросив Фреда побігти до Гранфоша, щоб той прийшов і відніс його в хату. Тато так довго їхав по морозу, що не міг розігнути ніг. Фред біг дуже швидко і думав, що це все сон.

Гранфош завдав тата на плечі і заніс на 4 поверх. Завтра тато мав повертатися назад. У кімнаті тата посадили біля груби, щоб він міг відігрітися. Він запитав маму, чому вона вся сяє. Мама відповіла, що Фред подарував їй парфуми радості. Щоб тато понюхав їх, мама підставила йому до носа свою щоку. А тоді повідомила, що має в животі різдвяний подарунок для нього. По щоках тата потекли сльози. Потім він підвівся з крісла і пригорнув маму і Фреда.

Раптом мама згадала, що вони забули про майора у колясці надворі. Вони вийшли надвір, і тато сказав, що це майор Будь Ласка. Коли вони зняли з дядька шапку і армійську ковдру, виявилось, що то мішок, який тато підібрав, коли заїхав до двоюрідного брата на хутір. Мішок був повен найдивовижніших лагоминок: хліба, масла, сиру, шинки, яблук. Сім'я повернулася в дім і в тиші їла та пила все, чим їх пригостив майор.

Після вечері тато отримав свої подарунки: мама сплела йому довгі кальсони з червоним серцем ззаду. Також тато отримав Фредів табель і був здивований оцінкою з дисципліни. Тоді мама розповіла про вуса, гнів директора і догану від вчительки. Тато був радий такому подарунку. А потім отримав від Фреда щітку для чищення взуття і бляшанку чорного крему "Viking". Тато приніс свої святкові черевики, у яких завжди танцював, почистив їх і завів патефон. Він запросив маму на танець.

Фред ліг на диван і поглянув у люстерко, яке йому подарувала Ельса. Хтось

зателефонував. То була Ельса, вона сказала Фреду, що саме зараз їсть найсмачніший шоколад. Фред сказав, що дивиться у люстерко. Він раптом побачив у ньому когось, хто мав дуже непоганий вигляд. А здалека чув, як співає Фред Астер "Я в небі". Ельса запитала Фреда, де він зараз. І хлопець відповів, що в небі. Ельса запропонувала побачитися завтра, а мама з татом все танцювали й танцювали біля ялинки.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу